

DEN KLOGE MAND

A/S ASA FILMUDLEJNING præsenterer

den danske folkekomedie

Den kloge Mand

Instruktion: JON IVERSEN

Manuskript..... PAUL SARAUW
Musik..... KAI NORMANN ANDERSEN
Sangtekst..... ARVID MÜLLER
Fotografi..... KARLO ANDERSSON
Tone..... HENNING MØLLER
Dekorationer..... ERIK AÆS

KJOLER:

Tonnesbeck
DAMERNES MAGASIN

I HOVEDROLLERNE:

Rasmus Thomsen	OSVALD HELMUTH
Ulf, hans søn	FRITS HELMUTH
Ofelia, hans husholderske	SIGRID HORNE-RASMUSSEN
Axel Haller, kredslæge	JØRN JEPPESEN
Gerda, hans kone	RANDI MICHELSEN
Lilli, deres datter	ULLA LOCK!
Niels, altnuligmand hos Haller	OVE SPROGØE
Thorkild Andersen, gaardejer	PREBEN LERDORFF RYE
Clara, hans kone	SIGNI GRENNESS
Dommeren	HASS-CHRISTENSEN
Fru Fredheim, pensionatsværtinde	JESSIE RINDOM
Morten Barsk, skomager	ARTHUR JENSEN
Bodil, hans kone	HELGA FRIER
Ole Perup, kakkelovnsmand	HENRY NIELSEN
Gitte, en lille pige	GITTE HÆNNING

Producent: HENNING KARMARK

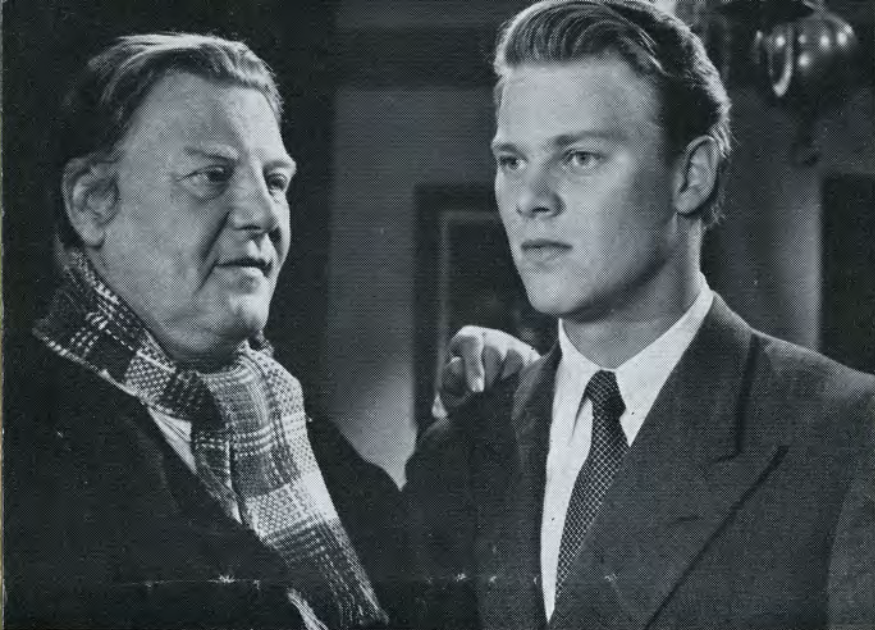

„Kloge mænd“ og „Kloge koner“ har gennem århundreder drevet deres ejendommelige og mystiske virksomhed her i landet. Mange — særlig naive mennesker — har, grebet af overtro, søgt hjælp og helbredelse hos dem, og mange eksempler er der fortalt om disse „kloge“ mænd og koner, der ved hjælp af deres — gennem mange slægtled — erhvervede viden om naturens mangfoldighed og store kræfter har hjulpet mennesker. Gavnildt og mod betaling har de øst af deres erfaringer.

„Der er en blomst for hver sygdom. Det er naturens gave til menneskene“, siger Ofelia — Rasmus Thomsens husholderske til hans søn Ulf, der har sine velbegrundede betænkeligheder om faderens „Geschäft“.

Rasmus bor i en hyggelig lille landsby i det gamle „slægtshus“. Sønnen er netop hjemme på en lille ferie for at tage det sidste „nap“ for eksamen i København. Rasmus' store drøm har altid været, at drengen skulle blive „rigtig læge“ og opnå alt det, der ikke faldt i hans egen lod, og ved flid og sparsommelighed klarer han pengene til studierne. I det daglige er han

tækkemand, men de betydeligste indtægter får han gennem de mange patienter, der kommer strømmende fra både fjern og nær. Hans ry som „klog mand“ er gået viden om. Dette har gennem lang tid været en torn i øjet på egnens temperamentsfulde distriktslæge *Axel Haller*, der bor i den gamle lægebolig sammen med sin kone *Gerda* og deres datter *Lilli*, der dog for tiden studerer malerkunsten i hovedstaden. Haller, der er en samvittighedsfuld embedslæge, ser i Rasmus Thomsen en alvorlig trusel mod patienternes liv og helbred.

I „slægtshuset“ passer *Ofelia* sine huslige pligter og Rasmus sine mange patienter, blandt andre en lille 6-årig dreng, som han mener har børnegigt. En skønne dag står *Lilli* — som Rasmus ikke kender personlig — i hans stue og spørger, om der er brev fra *Ulf*. De har truffet hinanden i et pensionat i København og er kommet til at holde af hinanden.

„Det kan jo nok komme til at skabe lidt panik i familien“ — mener den forbavsede Rasmus.

Så kommer den dag, da *Ulf* kommer hjem med den fineste mulige karakter, det meget eftertragtede „præ“, — men også med et bittert minde om den kammerat blandt studenterne, der håned ham med tilnavnet „*Den*

kloge dreng“. Tanken om at få talt ud med faderen fylder ham helt — der må nu klare linier. *Lilly* får ham til at vente — *Ofelias* velkomstmiddag venter.

Rasmus' velkomsttale afbrydes brat af dr. Haller, der som egnens ansvarshavende distriktslæge kræver Rasmus Thomsen til ansvar for hans behandling af den lille 6-årige dreng. To hårde viljer støder knitrende sammen, men afbrydes af telefonen, hvor sygehuset meddeler, at drengen er død efter en operation, som en ondartet bughindebetændelse nødvendiggjorde.

„De forstår vel, Rasmus Thomsen, at det er min pligt at melde dette til politiet“ — og dr. Haller er gået.

Ulf, der ikke kan finde nogen tilgivelse for faderens fejlgreb, ser ingen anden udvej end et brud med faderen. Tilbage sidder Rasmus tynget til jorden af sit frygtelige ansvar. Tiden går, og en skønne sommerdag tager *Lilli* og *Ulf* på bryllupsrejse fulgt af hendes forældres kærlige tanker og ønsker.

Truende skyer viser sig — processen mod Rasmus går sin gang. Selv ønsker han at tage sin straf for derigennem at sone sin skyld. — Dømt bliver han også — men dommen bliver betinget.

Fra denne dag lukker han sig ude fra alt — passer kun sit tækkearbejde. „Geschäften“ lukker han — og bare går og går for at søge ro ude i naturen sammen med sin tro følgesvend, hans kloge sorte hund „Thor“.

Selv Ofelia og andre gode venner undgår han. Ligeledes Lilli, der uden held søger at jævne vejen for en forståelse mellem far og søn. De unges lille pige, *Kirsten*, stjæler han sig til at se. Han er i nød.

Vinteren går — foråret og sommeren med, da den lille pige en skønne dag rives bort fra de unge forældre.

Sorgen holder sit indtog i lægeboligen, og Lilli har ikke kræfter nok til at stå imod, men bukker under for en alvorlig psykose, som alle står magtesløse overfor.

Hun vil kun eet — tale med Rasmus, som hun altid har troet på og følt sig så stærkt bundet til. Dr. Haller opsøger ham forgæves. Men hvad han ikke formår, formår Ofelia.

I silende regn går Rasmus til lægeboligen.

Men det er ikke „Den kloge mand“, der bringer hjælpen, det er et klogt og renhjertet *menneske*.

Nogen si'r: Pas på, der vokser ukrudt for din fod.
 Andre si'r: Det gælder om at ta' om nældens rod.
 Ja, og dog, måske —
 jeg ve' kun, at jeg ve' — —

Hvert Sekund
 er blandet med godt og ondt.
 Det er sikkert,
 liså sikkert,
 som at jorden drejer rundt.
 Prøv og buk
 dig ned og så tag og pluk
 en Ranunkel
 eller Følfod,
 se engang, hvor er den smuk.
 Tror du, blomsternes liv er kort?
 Nej, de skænker det bare bort —
 Ranunklens liv bli'r mit,
 en følfodens, det bli'r dit —
 de er Fætre,
 vi er Onkler,
 og familien holder Trit.

Musik:
 KAI NORMANN ANDERSEN

Tekst:
 ARVID MÜLLER

Børn, I sku' velsigne Grøftens djærve, grønne Flor,
 gå en tur i marken — se de skønne Ting, der gror.
 Alt i Eng og Vang
 følger Livets Gang:

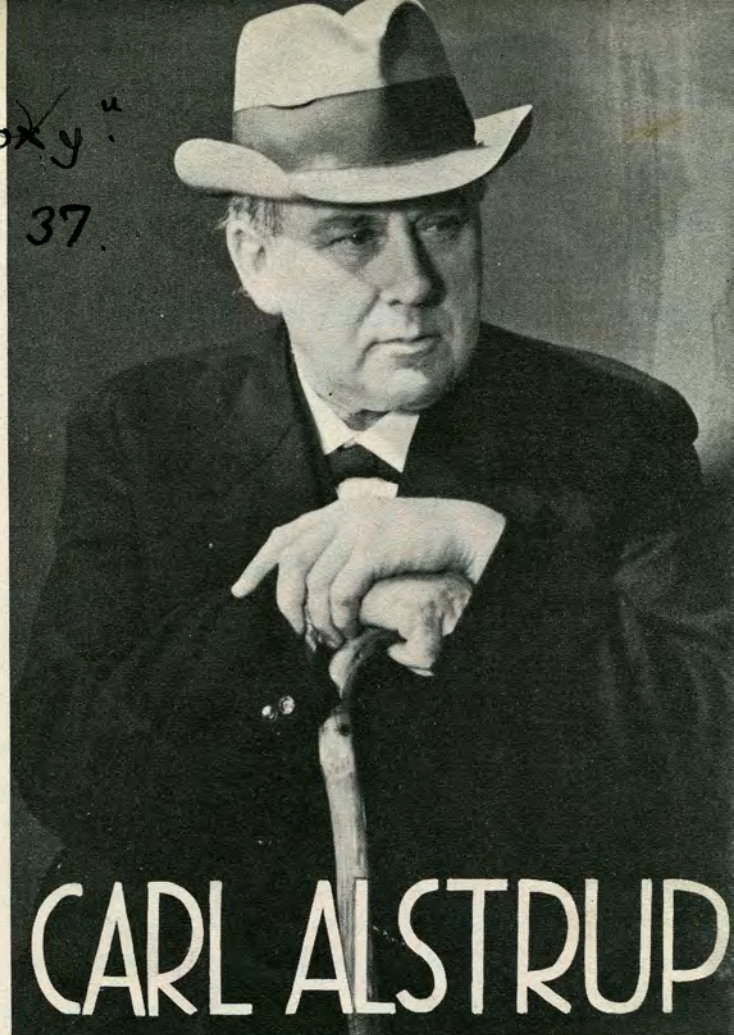
Hvert Sekund
 er blandet med godt og ondt.
 Men det gode
 i en Malurt
 gør det onde i dig sundt.
 Prøv og tryk
 lidt Saft af et Løg og bryg
 det med Skovfryd
 og Skarntyde,
 hvis det værker i din ryg.
 Grøften venter dig kvit og frit.
 Markens Husapotek er dit —
 Værsgo', velkomm'n, træd ind,
 og få lidt Kulør på din Kind,
 der er åbent
 hele døgnet
 og i al Slags Vejr og Vind!
 — — Værsgo' og træd ind!

"Roxy"

12/11 37.

CARL ALSTRUP

DEN KLOGE MAND

Filmen var -
Alstrup - og han
var god!

37

I HOVEDROLLERNE

Rasmus Thomsen, Blystøber
CARL ALSTRUP

Ulf Thomsen, hans Søn
Ebbe Rode
Skuespiller ved Det kgl. Teater

Dr. med. Thomas Haller
Albrecht Schmidt

Lilli, hans Datter . . . . Ulla Poulsen
Skuespillerinde ved Det kgl. Teater

Ofelia Jensen, Rasmus Thomsens
Husholderske . . . . Gerda Madsen

Niels, Karl hos Haller. Rasmus Christiansen
Skuespiller ved Det kgl. Teater

Morten Gamst, Skomager
Henrik Malberg
Skuespiller ved Det kgl. Teater

Bodil, hans Kone . . . . Ingeborg Gandrup

Gaardejer Andersen . . . . Jacob Nielsen

Marie, hans Kone . . . . Gudrun Lendrop

Brock, Proprietær . . . . Axel Frische

Christian Give, Kakkellovnsmand
Albert Luther

Olsen, Graver . . . . . Rasmus Ottesen
Skuespiller ved Det kgl. Teater

Jespersen, Landbetjent
Aage Foss

Politimesteren . . . . . Charles Wilken
Skuespiller ved Det kgl. Teater

CARL ALSTRUP "DEN KLOGE MAND"

Iscenesat af: ARNE WEEL

Manuskript: Paul Sarauw

Fotografi: Karl Andersson

Tone: Poul Bang

Musik-Arrangement: Peter Deutsch

Kopi: Johan Ankerstjerne

Produktion:

Eneret: TEATRENES FILMS-KONTOR A/S

DEN KLOGE MAND

Sommereftermiddagens Fred hviler over den lille jyske By. Gennem de aabentstaaende Vinduer i Kredslæge Hallers smukke Bøllig høres en klokkeren Ungpigestemme nynne en gammel Skønsang. Det er Dr. Hallers yndige Datter, den 20-aarige Lilli. Kort efter kommer Dr. Haller hjem fra sine Sygebesøg. Han er af Udseende den typiske Videnskabsmand, og det var da ogsaa paa Grund af private Sorger, at han i sin Tid afbrød en lovende Karrière i København og begravede sig ovre i den afsides liggende jyske Egn. Hans Væsen virker barskt og kolerisk, men paa Bunden er han i Virkeligheden et hjertensgodt og rettænkende Menneske, der kun tænker paa sine Patienters Vel. Alligevel tynder det ud i hans Patienters Rækker, thi Folk paa disse Kanter kræver andet end en dygtig Mediciner og Diagnostiker, for dem gælder det først og fremmest om, at de kan have Fortrolighed til den Mand, der skal helbrede dem, og at de kan tale lige ud af Posen til ham, som til en af deres egne. Det har Bønderne ikke kunnet til denne lærde Mand med det barske Ydre, og derfor er der efterhaanden færre og færre, som søger Dr. Haller, mens Patienternes Antal hver Dag stiger i Venteværelset hos »den kloge Mand«, Rasmus Thomsen. Dette er en stadig Kilde til Vrede og Forbitrelse hos Dr. Haller, og da han erfarer, at en ung medicinsk Student, Ulf Thomsen, som har opsøgt ham i et fagligt Spørgsmaal og for hvis Arbejde han nærer Interesse, er Søn

af »Den kloge Mand«, smider han ham paa Porten.

Imidlertid er Ulf Thomsen og Dr. Hallers Datter, Lilli, der er gamle Barndomskammerater, blevet forelskede i hinanden under Ulfs Feriebesøg, og da han rejser tilbage til sine Studier i København, begynder der en Brevveksling mellem de to unge, hvor Ulfs Fa'r maa agere Postbud, og under sine mange smaa, hemmelige Besøg efter Post hos Rasmus Thomsen lærer Lilli at sætte Pris paa ham som et ejegodt Menneske, hvis eneste Interesse er Sønnens Fremtid, og tillige bliver hun klar over, at han ejer en psykologisk Sans, og at det mere er ved Hjælp af den end af sine Salver, at han helbreder sine Patienter.

Tiden iler og Livet gaar sin vante Gang i den lille By. Da Sommeren atter holder sit Indtog, vender Ulf hjem som Præ-Kandidat, og Rasmus' Faderstolthed kender ingen Grænser, da han efter at have hentet Ulf ved Toget vandrer hjem gennem Landsbyen med ham. Begivenheden skal fejres, og ved Festmiddagen i det lille Hjem, hvori ogsaa Lilli deltager, holder Rasmus en bevæget Tale til Sønnen, og man forstaar hvilke Savn, han har paalagt sig selv, for at Sønnen kunde naa frem til denne Dag. Talen afbrydes brat ved en kort, myndig Bankning og alles Øjne rettes mod Døren, af hvilken Dr. Haller træder ind. Efter at have udtrykt sin Forbavselse over at træffe sin Datter her, retter han en frygtelig Anklage mod Rasmus Thomsen. En lille Pige, som Rasmus har

behandlet, er død af Bughindebetændelse. Ulf bliver forfærdet og fyldes med Afsky for Faderens Metier, og efter at have vekslet haarde Ord skilles Fa'r og Søn.

Der rejses Tiltale mod Rasmus Thomsen, men ved Dr. Hallers Mellekomst sluttes Sagen, og Livet glider atter stille hen. Rasmus lever haard og bitter i Afsondrethed fra alle Mennesker. Ulf er imidlertid blevet gift med Lilli og er rykket ind i Hallers Lægebolig; de har faaet en lille Pige, og deres Lykke synes fuldkommen, men Skæbnen er dem ublid. Den lille bliver pludselig daarlig og dør efter faa Dages heftig Sygdom. Lilli er utrokelig, og Fa'r og Mand staar magtesløse overfor et tiltagende Sløvsind hos hende. En Dag beder hun om at komme til at tale med Rasmus Thomsen, og for ikke at lade noget uprøvet gaar Dr. Haller den tunge Gang til Rasmus Thomsen, som imidlertid afviser ham i Bitterhed. Efter at Haller er gaaet, kæmper Rasmus en haard Kamp med sig selv og tilsidst sejrer det bedste i ham, og han vandrer gennem Efteraarsstormens Slud til Lilli's Sygeleje.

— Og det forunderlige sker, han faar Lilli til at sove, sove den Søvn, som bærer Helbredelsen i sig, og som hun ikke har kendt i flere Maaneder. Da det gaar op for Ulf, at Faderen virkelig har faaet Lilli til at sove, falder han ham om Halsen — lykkestraalende, og Dr. Haller siger: »Før kaldte jeg Dem for Kvaksalveren, men nu ved jeg, at De med rette bærer Navnet »Den kloge Mand«.

